

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

NÚM.
16

5, 6 i 7 MARÇ | 2020
SALA 1 PAU CASALS

2019_2020

SIMONE YOUNG
DIRIGEIX PERIANES
AMB SCHUBERT i BRAHMS

L'AUDITORI auditori.cat
obc.cat

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Elisha Inbal, Kent Nagano, Simone Young, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropóvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Viktoria Mullova...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / Walter Ebenberger / Clàudia Farrés / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Marina Arrufat* / Oleksandr Sora* / Yulia Tsuranova* / Gabriel Graells* / Elitsa Yancheva* / Ariana Oroño* / Vladimir Chilaru* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / Frédéric Descargues*, assistent convidat / María José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Andrea Duca* / Joan Espina* / Cristian Benito* / Yuliya Storonska* **VIOLINS** Mateusz Stasto*, solista invitat / Josephine Fitzpatrick, assistent / David Ferrico / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Peter Bucknell* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Olga Manescu, assistent / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Jean-Baptiste Texier / Carmen Enjamio* / Amaia Ruano* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyayev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat **FLAUTES** Beatriz Cambrils / Isabel Souto* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí **OBOÈS** Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETS** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / Clàudia Cobos* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila **ARPA** Magdalena Barrera, solista **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis / Luis Hernández*

* col·laborador

SIMONE YOUNG DIRIGEIX PERIANES AMB SCHUBERT I BRAHMS

MARÇ 2020

Dijous 5 | 20 h
Divendres 6 | 20 h
Dissabte 7 | 19 h

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Simone Young directora

Javier Perianes piano

FRANZ SCHUBERT

Viena 1797 - 1828

Simfonia núm. 6 en Do major, D 589 "Petita" (1817-18) 27'

Adagio - Allegro
Andante
Scherzo: Presto
Allegro moderato

PAUSA

20'

JOHANNES BRAHMS

Hamburg 1833 - Viena 1897

Concert per a piano i orquestra núm. 2 en Si bemoll major, op. 83 (1878-81) 50'

Allegro non troppo
Allegro appassionato
Andante
Allegretto grazioso

Javier Perianes piano

Agraïrem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossoscs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Concert presentat per

Damm
Fundació

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

El temps i la durada del concert són aproximats

Comenta aquest concert amb #lAuditori #obc

per **David Puertas Esteve**

Schubert i Brahms estan considerats dos dels genis més brillants de la música clàssica. La principal diferència entre ells és que el primer va malviure de les seves composicions i va morir jove, mentre que el segon va assaborir la mel de l'èxit i va morir en plenitud, doblant l'edat del primer. Brahms va veure estrenades totes les seves obres i va recollir els aplaudiments (i els ingressos corresponents) com a contrapartida de la seva feina, mentre que Schubert va deixar al calaix dotzenes i dotzenes d'obres que només van ser descobertes i apreciades anys després de la seva mort. Avui, sense gaires diferències, la música de tots dos és interpretada per les orquestres d'arreu i estimada pel públic. El temps s'ha encarregat d'igualar el llegat artístic de tots dos i de fer-nos oblidar les vicissituds de les seves vides.

Schubert, als 20 anys, ja havia escrit sis simfonies i n'havia començat un grapat més que va deixar inacabades. Cap d'elles no va ser estrenada en vida de l'autor, encara que és possible que aquesta *Sisena* fos interpretada en un assaig per una orquestra d'estudiants. L'obra es coneix amb el sobrenom de «Petita» per diferenciar-la de la *Novena*, escrita en la mateixa tonalitat de Do major, batejada com la «Gran». Si bé és cert que la *Novena* supera els 50 minuts de durada, aquesta *Sisena* no és pas tan petita: es tracta d'una simfonia canònica, amb quatre moviments i de mitja hora de durada, com la *Cinquena* o la *Vuitena* de Beethoven, obres que ningú no gosaria anomenar «petites». És dolça i elegant, i respira un aire completament clàssic. El seu llenguatge és proper a les primeres simfonies de Beethoven, però també a Rossini, que en aquella època triomfava a Viena amb les seves òperes alegres i fresques. L'últim moviment de la simfonia és especialment simpàtic per l'ullet que fa a la música italiana, amb força tocs de bon humor. És la primera simfonia de Schubert que es va tocar en públic, quan ja feia uns mesos que l'autor era mort. Anys després, el germà de Schubert va ordenar les partitures que aquest havia deixat inacabades o oblidades als calaixos, i va començar a fer-ne difusió. Així va ser com Schumann el va anar a visitar un dia i, entre la paperassa, va trobar la partitura de la *Novena*. La va enviar a Mendelssohn perquè l'estrenés, i així va començar el «renaixement» de la música de Schubert, amb mentors de gran renom que hi van creure de seguida, com Franz Liszt o Johannes Brahms.

Brahms va ser un gran admirador de Schubert: «És com un fill dels déus que juga amb el tro de Júpiter», «És el vertader successor de Beethoven», «No hi ha una sola cançó de Schubert de la qual no es pugui aprendre alguna cosa». Va ser un dels grans impulsors de la seva música, i no solament n'interpretava les obres pianístiques i els *lieder*, sinó que en va editar les simfonies i va fer diversos arranjaments d'algunes obres, incloent-hi una transcripció per a piano de la *Gran missa*. No és estrany que el tinguéssim en gran estima, ja que

l'estètica de Brahms també s'emmiralla en la perfecció formal i en el bon gust de la música del classicisme.

L'any 1858, Brahms havia estrenat el seu *Concert per a piano núm. 1*, però les crítiques que va suscitar i la mala rebuda per part del públic van fer que posposés sine die la composició d'un segon concert. Vint-i-dos anys després, quan ja era un compositor famós i havia gaudit de l'èxit incontestable amb dues simfonies, un concert per a violí i el *Rèquiem alemany*, Brahms va decidir compondre el *Concert per a piano núm. 2*. Aquest cop, l'èxit va ser immediat, però l'obra també presenta algunes particularitats que la fan diferent dels típics concerts per a solista que s'estilaven a l'època. La principal novetat és que es tracta d'una obra molt més extensa de l'habitual i que, en lloc dels tres moviments ortodoxos, en presenta quatre. L'altra particularitat és la intervenció del violoncel al tercer moviment en un paper que va molt més enllà del simple acompanyament d'un concert. L'autor li demana a l'instrument de corda una introducció i un tancament que componen un diàleg amb l'incontestable solista que és el piano. La delicadesa d'aquest moviment és extrema i contrasta amb el darrer moviment, ple de focs artificials. Les melodies zíngares que tant estimava l'autor tenen cabuda al final, amb un desplegament de recursos pianístics que demostren que el mateix Brahms era un gran virtuós.

El *Concert núm. 2* es va estrenar a Budapest al novembre del 1881, i va constituir l'inici d'una gira que va dur Brahms a presentar l'obra a diferents ciutats centreeuropees. Interpretar aquesta obra continua sent un gran repte per als solistes actuals, però també per als membres de l'orquestra, que gaudeixen de la gran quantitat de passatges «solistes» que l'autor va dedicar a diferents instruments –trompa, oboè, violoncel, etc.–, en una clara demostració que Brahms aplicava el llenguatge orquestral en tota la seva plenitud no solament a les simfonies, sinó també a les obres concertants.

SIMONE YOUNG

És una de les directores més importants de la nostra època, molt coneguda com a experta en Wagner i Strauss. La seva carrera internacional l'ha portat a gairebé tots els teatres d'òpera i a les orquestres simfòniques més prestigioses.

Actualment és la principal directora convidada de l'Orchestre de Chambre de Lausanne i, en aquesta temporada 2019-2020, destaquen el seu retorn a la Wiener Staatsoper, on va debutar el 1993, així com actuacions al Teatro Real de Madrid, a la Staatsoper Unter den Linden de Berlín i a l'Opernhaus Zürich. Actuarà també amb les orquestres de París, Nova York, San Francisco, Tòquio, Hèlsinki i Austràlia, entre d'altres.

Ha estat directora principal de la Bergen Philharmonic (1998-2002); directora artística de l'Opera Australia (2001-2003); principal directora convidada de l'Orquestra Gulbenkian de Lisboa; directora artística de la Staatsoper Hamburg, i directora musical en cap de la Philharmonisches Staatsorchester Hamburg (2005-2015).

JAVIER PERIANES

La carrera internacional de Javier Perianes l'ha portat a actuar a les sales de concerts més prestigioses i amb les principals orquestres. Ha col·laborat amb directors com Barenboim, Dutoit, Mehta, Dudamel, Temirkanov, Jurowski, Harding i Mäkelä, i ha actuat en festivals com els BBC Proms, Lucerna, La Roque d'Anthéron, Primavera de Praga, Granada, Vail, Blossom i Ravinia. És Premi Nacional de Música 2012 i Artista de l'Any 2019 dels ICMA.

D'anteriors temporades destaquen actuacions al costat de la Filharmònica de Viena, les orquestres de la Leipzig Gewandhaus, la del Concertgebouw, de Cleveland, la Filharmònica Txeca, les simfòniques de Chicago, Boston i San Francisco, les filharmòniques d'Oslo, Londres, Nova York i Los Angeles, l'Orquestra de París i l'Orquestra Philharmonia.

És artista exclusiu del segell Harmonia Mundi, la seva extensa discografia abasta des de Beethoven, Mendelssohn, Schubert, Grieg, Chopin, Debussy, Ravel i Bartók fins Blasco de Nebra, Mompou, Falla, Granados i Turina.

QUE NO PARI LA MÚSICA!

Segueix gaudint de la música després del concert. Et proposem enregistraments de referència i llistes de reproducció imprescindibles.

Felix Mendelssohn: *Lieder ohne Worte*

La lectura que Javier Perianes fa del repertori alemany en els seus enregistraments amb músiques de Beethoven, Schubert i Mendelssohn ens descobreixen un pianista de gran profunditat i que dota de sentit cadascuna de les notes que toca.

J. Perianes, Harmonia Mundi

Franz Schubert: *Simfonia núm. 6*

Una de les versions llegendàries de la Sisena de Schubert és la que presenten Sir Thomas Beecham i la Royal Philharmonic Orchestra. Si bé aquesta simfonia no és la més coneguda del compositor vienès, les reminiscències beethovenianes i rossinianes del títol la fan humana, simpàtica i propera.

Royal Philharmonic Orchestra, T. Beecham, F. Schubert, Warner Classics

Escolta la *playlist* d'aquest concert:

EL MUSEU DE LA MÚSICA ET DESCOBREIX...

L'orquestra Franz Schubert

L'orquestra Franz Schubert de Barcelona va ser fundada pel pianista, compositor, pedagog i col·leccionista Josep Font Palmarola el 1935, que la va dirigir fins a la seva mort el 1960. Aquesta agrupació musical rebia el suport dels mestres directors de la ciutat i duia a terme una intensa activitat musical, amb participació en homenatges i commemoracions com el centenari del naixement d'Isaac Albéniz que es va celebrar a Camprodon el 1960, tal com podem veure en els programes de concert conservats a l'Arxiu Històric del Museu de la Música. A banda, Josep Font Palmarola va reunir una important col·lecció d'instruments musicals que fou adquirida pel Museu el 1961.

barcelona.cat/museumusica

Entrada gratuïta per als abonats de l'OBC i amb l'entrada del concert de L'Auditori.

Més informació:

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

fotografia © Jarmo Katyla

EL DOBLE DE BRAHMS AL FESTIVAL EMERGENTS DEBUTS AMB L'OBC

14 i 15 DE MARÇ

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA
DALIA STASEVSKA DIRECTORA | **KRISTINE BALANAS** VIOLÍ |
MARGARITA BALANAS VIOLONCEL | **ALBERT CANO** PIANO

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

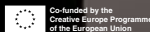
Entrades a la venda
a partir de **12€**

L'Auditori és un consorci de

Amb el suport de

Classical Futures.eu

Mitjans patrocinadors

